

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6148/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Гордане Џакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији пуномоћник Милорад Дамјановић, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ... и Друштва за производњу пекарских производа и посластичарских услуга МИА О.Д. Блаце, чији је пуномоћник Сузана Васиљевић, адвокат из ..., ради предаје, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1027/20 од 15.07.2021. године, у седници одржаној 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1027/20 од 15.07.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1027/20 од 15.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 201/2017 од 27.02.2020. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се наложи туженима да тужиоцу солидарно предају 5.272 кг брашна и 2.022 мекиња. Другим ставом изреке, наложено је тужиоцу да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 57.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1027/20 од 15.07.2021. године, првим ставом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна

питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, указивањем на примену правила о терету доказивања из члана 231. ЗПП, заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Са изнетих разлога на основу члана 404. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а ставом 4. истог члана да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби онавео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.).

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари тужба ради предаје је поднета 14.08.2015. године, као вредност предмета спора у овој парници означен је износ од 50.000,00 динара. Имајући у виду да се у овом случају ради о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева чинидба, а тужилац је у тужби вредност предмета спора означио износом од 50.000,00 динара, који не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**